

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-7011-0003
Dok.: TSP40063

Besvarelse af spørgsmål nr. 1 af 13. maj 2005 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af tinglysningsloven, konkursloven og andre love (virksomhedspant) (L 162 – spørgsmål 1).

Spørgsmål:

”Vil ministeren redegøre for de simple kreditorers stilling ved konkurs og betalingsstandsning, i det tilfælde hvor der er stillet virksomhedspant?”

Svar:

1. Med lovforslagets § 1, nr. 2 (den foreslåede § 47 c i tinglysningsloven), får en erhvervsvirksomhed for en række aktivtypers vedkommende mulighed for at pantsætte, hvad virksomheden ejer og fremtidig erhverver. Nye aktiver, som virksomheden erhverver, og som er omfattet af en af de pantsatte kategorier, vil automatisk blive omfattet af virksomhedspantet. Der vil derved være tale om et ”flydende” pant. Det bemærkes dog, at efter lovforslagets § 1, nr. 2 (den foreslåede § 47 f, stk. 2), vil aktiver, der erhverves af skyldneren efter anmeldelse af betalingsstandsning, ikke blive omfattet af et virksomhedspant eller fordringspant, der er stiftet inden anmeldelsen. Nye aktiver, der erhverves under betalingsstandsningen, vil dermed frit kunne indgå i tilsynets forsøg på at rekonstruere virksomheden til gavn for alle virksomhedens kreditorer. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.3.1.

2. En skyldner kan anmelde betalingsstandsning til skifteretten. Det følger af konkurslovens § 10, at en skyldner, der ikke mener sig i stand til at opfylde sine forpligtelser, kan anmelde, at han har standset sine betalinger. Skifteretten beskikker straks ved anmeldelsens modtagelse et tilsyn, jf. konkurslovens § 11, stk. 1, der skal godkende alle væsentlige dispositioner, jf. konkurslovens § 15, stk. 1. En betalingsstandsning medfører endvidere, at adgangen for kreditorer til at foretage individualforfølgning som udgangspunkt bortfalder.

Det er et grundlæggende formål med betalingsstandsning sinstituttet at sikre mulighed for, at skyldneren i samarbejde med kreditorer mv. kan overveje eventuelle rekonstruktionsmuligheder, herunder en frivillig gældsordning.

3. Lovforslaget ændrer ikke på de grundlæggende regler om anmeldt betalingsstandsning.

Med lovforslaget foreslås der imidlertid indført nye regler, der skal forbedre muligheden for at rekonstruere en insolvent, men levedygtig virksomhed, hvorved en konkurs med store tab for kreditorerne kan undgås.

Det foreslås for det første, at det under en anmeldt betalingsstandsning skal være muligt bl.a. at afhænde aktiver omfattende af et pant, herunder et virksomhedspant, eller et udlæg, hvis udlægget eller panterettigheden er omstødelig i tilfælde af konkurs. Et udlæg i f.eks. varelager, der vil bortfalde, hvis betalingsstandsningen afløses af en konkurs, vil således ikke være til hinder for, at lageret af færdigvarer kan bortsælges som et led i rekonstruktionsbestrebelse under betalingsstandsningen. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 2 (den foreslåede § 16 a, stk. 3, i konkursloven).

Der foreslås for det andet indsat nye regler i konkursloven, der muliggør, at den eksisterende virksomhedspanthaver som et led i en tvangsakkord kan indfries og eventuelt erstattes af en anden panthaver.

Med forslaget tilvejebringes der således hjemmel til, at der som noget nyt kan foretages en bindende værdiansættelse af et virksomhedspant i forbindelse med en tvangsakkord. En ny finansieringskilde vil dermed kunne betale panthaveren ud og eventuelt selv få virksomhedspant i aktiverne som et led i rekonstruktionen af virksomheden. De foreslåede regler vil dermed også kunne hindre, at en virksomhedspanthaver, der ikke har nogen interesse i en rekonstruktion af virksomheden, bortsælger pantet til anden side og eventuelt – hvis panthaveren har rigelig dækning i pantet – aktiv for aktiv. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 9 og 10 (de foreslåede § 158, stk. 2, nr. 1, 3. pkt., og § 165, stk. 2, nr. 1, 4. pkt., i konkursloven).

Det bemærkes endvidere, at lov om ændring af konkursloven og konkursskatte loven (Revision af reglerne om gældssanering), der blev vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 19. maj 2005, og som træder i kraft den 1. oktober 2005, medfører, at mindstedividenden i tvangsakkord nedsættes fra 25 til 10 pct., jf. lovens § 1, nr. 1 (den foreslåede ændring af konkurslovens § 161). Reglen må forventes at gøre det lettere at opnå en tvangsakkord.

4. Lykkes det ikke at rekonstruere virksomheden, vil resultatet ofte blive en konkurs. Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 4, vil den øgede sikkerhed for en kre-

ditor, som får stillet virksomhedspant, i tilfælde af virksomhedens konkurs indebære, at andre, usikrede kreditorer, f.eks. vareleverandører, Lønmodtagernes Garantifond og ToldSkat, stilles ringere og må forvente at få en mindre dividende. Det vurderes således, at hvis virksomhedspant udbredes til 30 pct. af de danske virksomheder, vil Lønmodtagernes Garantifond kunne få et dividendetab på anslået 70 mio. kr. årligt og ToldSkat et dividendetab på 52 mio. kr. årligt.